

متن پرسش

سلام و ادب خدمت استاد: تشکر از لطفتون بابت وقتی که به مخاطبین هدیه میدید: استاد در جلسه دوشنبه هفته پیش به دعایی در زیارت امیرالمومنین اشاره فرمودید: «اللهم ارزقني عقلا كاملا و لباً راجحاً...» با توجه به این که مقام عصمت مقام یقین به معنای: لاریب فیه است و در مقام عصمت انتخابگری و نخبه‌گزینی بی‌معناست و هرچه هست فقط حق و حقیقت است؛ آیا این دعای منقول از امام سجاد را میشه در راستای اشارت و دعوت ما دانست؟ و آیا میشه گفت: به میزانی که قوت عقل و ایمان شدیدتر بشه، انتخابگری بشر از معنا می‌افتد به این لحاظ که فقط حق را می‌بیند و برای غیر حق ظهوری نیست تا جایی که حتی انتخاب خوب و خوب‌تر هم رنگ می‌بازد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خدا می‌داند آنچنان میدان گشوده نظر به حق بی‌منتهاست که: «چه عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکل‌ها» چه مشکلی از این زیباتر که انسان به‌خصوص اولیای الهی هر اندازه در آن حاضر و حاضرتر شوند و در راستای عبودیت حضرت محبوب جلو و جلوتر روند؛ باز «حجاب چهره جان می‌شود غبار تنم /

خوشا دمی که از آن چهره پرده برفکنم». این‌جا است که از درون جان ندا سر می‌دهد: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً كَامِلاً وَ لُبّاً رَاجِحاً...». حال آن، چه عقل مبارکی است که متوجه نور «ربّ» می‌گردد و منور به آن حکمت می‌شود که خیر کثیر است «که صاحب‌دل بداند وان چه حال است». از آن عجیب‌تر تقاضای «و لُبّاً رَاجِحاً» که انسان در این فراز طلب بنیانی را می‌کند که از هر خوبی به خوب‌ترین‌ها نظر نماید و روحی رجحان‌دهنده در او شکل بگیرد که آن احوالِ احوال‌ها می‌باشد، حضوری که به کم قانع نشود یعنی: «غرق حق خواهد که باشد غرق‌تر». موفق باشید